

**การวางแผนทางการเงินที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
ของประชาชนชุมชนตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร**

**Financial planning that affects the quality of life according to the principles of sufficiency economy
of the people of Talad Noi community Bangkok.**

ธัญวลัย โสดาทิพย์พรชัย¹, ดร.ณัฐวุฒิ ฮันตระกูล²

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการวางแผนทางการเงินที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนชุมชนตลาดน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาปัจจัยการวางแผนทางการเงินที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนชุมชนตลาดน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร ทำการรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนชุมชนตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร จำนวน 379 คน วิเคราะห์ผลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) อธิบายผลการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test (Independent sample t-test) และใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : One-Way ANOVA)

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9 มีสถานภาพสมรส จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 73.1 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 และมีรายได้ที่ 20,001 -30,000 บาท จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 โดยมีช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยวางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆ เช่น ธนาคาร หรือบริษัทประกัน จำนวน 183 คน มีวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อการเกษียณอายุเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 มีกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกรวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี) จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 มีรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อการเกษียณอายุเป็นเน้นที่การสร้าง ความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 54.4 และส่วนใหญ่มีเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 และมีคุณภาพชีวิต

---

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²อาจารย์ประจำหลักสูตรโครงการพิเศษระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย กรุงเทพมหานครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) เพศ และอายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร 2) ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล กรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ: การวางแผนทางการเงิน, คุณภาพชีวิต, หลักเศรษฐกิจพอเพียง

Abstract

A study on financial planning that affects the quality of life according to the principles of sufficiency economy of people in Talat Noi community. Bangkok The objectives of this study were to study personal factors affecting good quality of life according to sufficiency economy principles. of the people of Talad Noi community Bangkok and to study the factors of financial planning that affect the quality of life according to the sufficiency economy principle of the people of Talad Noi community Bangkok collecting the information obtained from the questionnaire (Questionnaire) using the sample group is the people of Talat Noi community. The results were analyzed using descriptive statistics (Descriptive Statistic) to describe the analysis results such as frequency, percentage, mean, standard deviation. The hypothesis was tested with statistical t-test (Independent sample t-test) and using F-test statistic for one-way analysis of variance (One-Way Analysis of Variance: One-Way ANOVA).

The results of the study found that the majority of the samples were 248 females, representing 65.4 percent, aged 41-50 years, 261 people, representing 68.9 percent, were married, 196 people, or 51.7% had a degree. There are 277 bachelors, representing 73.1 percent, 145 or 38.3% of private company employees, and earning 20,001-30,000 baht, 145 people, accounting for 38.3%, with channels to prepare financial plans. 183 individuals by planning through financial planning advisory services of organizations such as banks or insurance companies, 144 persons with the objective of personal financial planning for retirement in order to have a better quality of life both before and after retirement as a percentage 38.0 There is a time frame set forth in personal financial planning for the long term. Of the 174 people (45.9%) who had a personal financial plan for retirement focused on wealth building or financial freedom, 206, 54.4%, and most had a form of personal financial planning for retirement that focused on wealth creation or financial freedom. Friends were the most influential people in personal financial planning, of 183

people, representing 48.3% and having good quality of life according to the principles of sufficiency economy of the Talat Noi community people. Bangkok as a whole is at a high level.

The hypothesis testing found that 1) different sexes and ages affect the quality of life according to the sufficiency economy principles of the people of Talat Noi communities. Bangkok 2) Channels for preparing personal financial plans The time frame set forth in personal financial planning and people who influence personal financial planning Affects the quality of life according to the principles of sufficiency economy of people in Talat Noi community Bangkok statistically significant at 0.05

Keywords: financial planning, quality of life, principles of sufficiency economy

บทนำ

จากสภาพปัญหาชีวิตความเป็นอยู่ของพสกนิกรในปัจจุบันพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เห็นปัญหาการดำเนินชีวิตของพสกนิกรที่ดำรงชีวิตอย่างฟุ่มเฟือยจึงมีพระราชดำรัสให้พสกนิกรใช้ชีวิตแบบพอเพียงเพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ยั่งยืนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) จึงน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราชทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 30 ปีตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจและเมื่อภายหลังทรงเน้นย้ำแนวทางแก้ไขเพื่อให้รอดพ้นและมีภูมิคุ้มกัน และสามารถยืนหยัดต่อสู้กับความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของกระแสโลกาภิวัตน์ได้อย่างมั่นคงยั่งยืนมาเป็นปรัชญานำทางในการดำเนินชีวิตควบคู่กับการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวมแบบบูรณาการที่มีคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาและมุ่งพัฒนาสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุข

เมื่อกล่าวถึงคำว่า “พอเพียง” แล้วคงต้องกล่าวถึงคำว่า “พอดี” ควบคู่กันไปเพราะความพอดีก็คือความพอเพียงเมื่อรู้จักพอดีก็จะทำให้จิตใจเป็นสุขถ้าใจเป็นสุขก็จะไม่เบียดเบียนตนและคนอื่นรู้จักให้ทานรู้จักแบ่งปันรู้จักเสียสละช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอกว่าเหล่านี้คือความพอดีพอเพียงและในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีหลักปฏิบัติที่ต้องคำนึงถึงประกอบด้วย 3 ห่วง 2 เงื่อนไขกล่าวคือเน้นการปฏิบัติในทางสายกลางและการพัฒนาอย่างเป็นขั้นเป็นตอน 3 คุณลักษณะได้แก่ความพอประมาณความมีเหตุมีผลและการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีส่วน 2 เงื่อนไขได้แก่เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างเป็นขั้นเป็นตอนบนพื้นฐานของการพึ่งตนเองความพอมีพอกินพอใช้รู้จักพอประมาณคำนึงถึงเหตุผลและการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวไม่ประมาทใช้ความรู้รอบคอบและระมัดระวังอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการตลอดจนมีคุณธรรมเป็นกรอบในการดำรงชีวิตด้วยความอดทนความเพียรมีสติปัญญาและรอบคอบสามารถปฏิบัติได้จริงและใช้ได้กับทุกบริบทของสังคมในยุคโลกาภิวัตน์เพราะเศรษฐกิจพอเพียงมีแนวทางที่ส่งเสริมให้บุคคลสามารถ

ประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืนใช้จ่ายเงินที่ได้มาอย่างพอเพียงประหยัดตามกำลังของเงินของบุคคลนั้นโดยปราศจากการกู้หนี้ยืมสินถ้ามีเงินเหลือแบ่งเก็บออมไว้บางส่วนช่วยเหลือผู้อื่นบางส่วนและอาจจะใช้จ่ายเพื่อปัจจัยเสริมอีกบางส่วนซึ่งจากสภาพการดำรงชีวิตของสังคมทุนนิยมในปัจจุบันได้ถูกปลูกฝังสร้างหรือกระตุ้นให้เกิดการใช้จ่ายอย่างเกินตัวในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเกินกว่าปัจจัยในการดำรงชีวิตเช่นการบริโภคเกินตัวความบันเทิงหลากหลายรูปแบบความสวยความงามการแต่งตัวตามแฟชั่นการพนันหรือการเลี้ยงโชค เป็นต้นจนทำให้ไม่มีเงินเพียงพอเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านั้นส่งผลให้เกิดการกู้หนี้ยืมสินเกิดเป็นวัฏจักรที่บุคคลหนึ่งไม่สามารถหลุดออกมาได้ถ้าไม่เปลี่ยนแนวทางในการดำเนินชีวิต (สุวรรณปิยะสุวรรณ, 2552)

การวางแผนการเงินเป็นแนวคิดที่ทำให้เราเตรียมความพร้อมและนำชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงินซึ่งควรเริ่มจากการปลูกฝังนิสัยการออมและการใช้เงินที่คิดควรมีวินัยตั้งแต่เด็กๆ เพราะเมื่อเข้าสู่วัยทำงานก็จะต้องรู้วิธีการวางแผนและจัดสรรเงินให้เพียงพอในการใช้จ่ายประจำวันการใช้จ่ายในอนาคตรวมถึงการเก็บออมเพื่อการเกษียณอายุการวางแผนการเงินส่วนบุคคลนั้นหมายถึงการสร้างการใช้จ่ายงานปรับปรุงและแก้ไขเพื่อความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายการวางแผนการเงินอย่างที่ได้วางแผนไว้ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งดังนั้นการวางแผนการเงินจึงเป็นแนวคิดสำคัญที่จะทำให้สามารถดำเนินในแต่ละช่วงของชีวิตได้อย่างดีมีความสุขทางการเงินที่ดีความมั่นคงในชีวิตหลายๆคนมองถึงการมีรายได้สูงๆการมีทรัพย์สินเงินทองเป็นจำนวนมากหรือคนที่ใช้ชีวิตอย่างสุขสบายเพราะสิ่งเหล่านี้เปรียบเสมือนเครื่องหมายแสดงฐานะทางสังคมที่เป็นสื่อให้เห็นถึงความมั่งคั่งร่ำรวยของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

การมีชีวิตที่มีความสุขและมีความสุขสบายนั้นจะต้องมีหลักประกันทางการเงินที่มั่นคงในอนาคต ดังนั้นคนเราจึงจำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนการเงินที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงไปของสภาพเศรษฐกิจในสภาวะที่เศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วการวางแผนการเงินยังต้องมีความสำคัญมากขึ้นเพื่อให้เราพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

การวางแผนการเงินเพื่ออนาคตจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายในอนาคตว่าจะมีความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินเพื่อวัตถุประสงค์ใดบ้างจำนวนเท่าไรในช่วงอนาคตช่วงไหนเมื่อเรากำหนดเป้าหมายแล้วนั้นจะต้องมีการกำหนดยุทธวิธีที่จะทำให้เป้าหมายบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งไว้จนสามารถได้เงินในจำนวนที่ได้วางแผนไว้ณเวลาที่ต้องการ โดยเบื้องต้นจะต้องมีการกั้นเงินส่วนหนึ่งจากรายได้หรือเงินที่คงเหลือที่ได้เก็บออมไว้จากอดีตจนถึงปัจจุบันนอกนั้นอาจจะมาจากรายได้ที่ตามมาในอนาคตซึ่งอาจจะมาจากเงินเดือนกำไรจากส่วนอื่นๆหรือมรดกจำนวนเงินที่ได้มาในปัจจุบันและอนาคตนั้นจะต้องถูกนำไปบริหารต่อยอดให้เกิดผลประโยชน์เพื่อให้ได้เงินเพียงพอสำหรับความจำเป็นในอนาคต

ครั้งหนึ่งประมาณ 300 ปีก่อน ในช่วงรัตน โกสินทร์ตอนต้น "ชุมชนตลาดน้อย" เคยเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของกรุงเทพฯ คนในพื้นที่ถูกแยกมาจากย่านกุฎีจีน ที่อพยพมากับเรือสำเภา ตอนนั้นจำนวนผู้คนก็ยังไม่มากนัก แต่ความเฟื่องฟูของย่านสำเพ็ง และเขาวราชที่ต่อมาธุรกิจเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นศูนย์กลางการค้า ก็ทำให้ชาวเงินต่างถิ่น ที่มีเชื้อสายตั้งแต่จีนไหหลำ จีนแต้จิ๋ว จีนแคะ จีนกวางตุ้ง และจีน

สภกเขียน เริ่มเข้ามาอาศัยพื้นที่ใกล้เคียงอย่างตลาคน้อย เพื่อประกอบอาชีพค้าขาย แผ่ขยายเป็นกิจการครอบครัว สืบทอดต่อไปเรื่อย ๆ จนถึงรุ่นลูกหลาน ที่บ้างก็ยังอาศัยอยู่ บ้างก็ย้ายออกไปอยู่ที่อื่นแต่พื้นที่แห่งนี้ก็ยังคงคึกคักอยู่ตลอด แม้สภาพเศรษฐกิจการค้าขายจะซบเซาลงไปบ้าง แต่วัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนในพื้นที่ ก็เป็นเสน่ห์และเอกลักษณ์ที่นักท่องเที่ยวมักจะมาเยี่ยมชม หรือแม้แต่ลูกหลานที่ออกไปอยู่ที่อื่น ก็ยังคงหววนคิดถึงและแวะเวียน กลับมาช่วยดูแลอาภรณ์ที่อยู่อันนี้เสมอ บางคนก็เริ่มแก่ตัว ก็มีไม่น้อยเลยที่กลับมาสืบทอดกิจการที่บรรพบุรุษหลงเหลือไว้ให้ซึ่งชุมชนตลาคน้อยมีสภาพความเป็นอยู่ในชุมชน เน้นการพึ่งพาตนเองโดยประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่ยังมีวิถีชีวิตอยู่อย่างดั้งเดิมเน้นความพอเพียงและน้อมนำแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงโดยตลาคน้อยเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม ด้วยความเก่าแก่ของอาคารสถานที่ และวิถีชีวิตของผู้คนที่ยังคงเหมือนเดิมเช่นในอดีตอยู่ โดยมีถนนสายหลัก คือ ถนนเจริญกรุง บนพื้นที่ติดกับแขวงมหาพฤตาราม เขตบางรัก (กองการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร, 2563)

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า การวางแผนทางการเงินนั้นจึงเป็นเรื่องหนึ่งที่ไม่ควรมองข้าม นั่นจึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยตั้งใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาคน้อย กรุงเทพมหานคร เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนชุมชนตลาคน้อย กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนชุมชนตลาคน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยการวางแผนทางการเงินที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาคน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาคน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยการวางแผนการเงินที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาคน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยนี้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งจะทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ประชาชนชุมชนตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของวิจัยดังนี้

1. ด้านเนื้อหาศึกษาผู้วิจัยทำการกำหนดตัวแปรในการศึกษาไว้ด้วยกันดังนี้ คือ

1.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

- ลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ และ อาชีพ

- การวางแผนทางการเงิน ได้แก่ ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงิน วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงิน กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงิน รูปแบบในการวางแผนทางการเงิน บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน

1.2 ตัวแปรตาม คือ คุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร

2. ด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ประชาชนชุมชนตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร จำนวน 7,236 คน(สำนักงานประชาสัมพันธ์ กรุงเทพมหานคร,2562) ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้การคำนวณโดยใช้สูตรของ Yamane (1967) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 379คน

3. ด้านระยะเวลาในการดำเนินวิจัยระยะเวลาทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษา เริ่มตั้งแต่ เดือน ธันวาคม 2563 ถึง เดือนมีนาคม 2564

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2555) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย อายุ เพศ ขนาดครอบครัว สถานภาพครอบครัว รายได้ อาชีพ การศึกษา เหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ ในการแบ่งส่วนการตลาด ลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญและสถิติที่วัดได้ของ ประชากรที่ช่วยกำหนดตลาดเป้าหมาย รวมทั้งง่ายต่อการวัดมากกว่าตัวแปรอื่น

ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่สำคัญ มีดังนี้

1. เพศ (Sex) เป็นตัวแปรในการแบ่งส่วนตลาดที่สำคัญเช่นกัน นักการตลาดต้องศึกษาตัวแปรตัวนี้ อย่างรอบคอบ เพราะในปัจจุบันนี้ตัวแปรด้านเพศมีการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมผู้บริโภค การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจมีสาเหตุจากการที่สตรีทำงานมากขึ้น

2. อายุ (Age) เนื่องจากผลิตภัณฑ์จะสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุแตกต่างกันนักการตลาดจึงใช้ประโยชน์จากอายุ เป็นตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันของแต่ละ

ส่วนตลาด นักการตลาดได้ค้นคว้าความต้องการของตลาดเฉพาะ(Niche Market) โดยมุ่งเน้นความสำคัญไปที่ตลาดอายุส่วนนั้นๆ

3. ลักษณะครอบครัว (Marital Status) หรือสถานภาพ เป็นเป้าหมายที่สำคัญของการใช้ความพยายามทางการตลาด และมีความสำคัญยิ่งขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับหน่วยผู้บริโภค นักการตลาดจะสนใจจำนวนและลักษณะของบุคคลในครัวเรือนที่ใช้สินค้าใดสินค้านั้นๆ และยังสนใจในการพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคล และโครงสร้างด้านสื่อที่เกี่ยวข้องกับผู้ตัดสินใจในครัวเรือนเพื่อช่วยในการพัฒนากลยุทธ์การตลาดให้เหมาะสม

4. รายได้ การศึกษา และอาชีพ (Income, Education and Occupation) เป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดส่วนของตลาด นักการตลาดมักจะให้ความสนใจผู้บริโภคที่มีความร่ำรวย อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีรายได้ต่ำก็ยังคงเป็นกลุ่มตลาดที่มีขนาดใหญ่กว่าตลาดอื่น ๆ ปัญหาที่สำคัญในการแบ่งส่วนตลาดโดยถือเกณฑ์รายได้เพียงอย่างเดียว คือรายได้จะเป็นตัวชี้การมีหรือไม่มีความสามารถในการจ่ายซื้อสินค้า ในขณะที่เดียวกัน การเลือกสินค้าที่แท้จริงอาจจะถือเกณฑ์รูปแบบการดำรงชีวิต ค่านิยม ทัศนคติ การศึกษา อาชีพ เป็นต้น แม้ว่ารายได้จะเป็นตัวแปรที่นิยมใช้กันบ่อยมาก โดยนักการตลาดส่วนใหญ่จะเชื่อมโยงเกณฑ์รายได้รวมร่วมกับตัวแปรด้านประชากรศาสตร์หรืออื่น ๆ เพื่อให้สามารถกำหนดตลาดเป้าหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น กลุ่มรายได้อาจจะเกี่ยวข้องกับเกณฑ์อายุและอาชีพพร้อมกัน

แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) เป็นวิธีการที่บุคคลนำมาใช้ในการบริหารจัดการกับเงินของตนเอง โดยมีเป้าหมายหลักก็คือเพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการดำเนินชีวิตตามที่ต้องการหรือที่กำหนดไว้ นักวิชาการให้ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ดังนี้

สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2552 : 8) ให้ความหมายของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ว่าการวางแผนทางการเงินเป็นการพยายามเชื่อมต่อช่องว่างทางการเงินระหว่าง “เราอยู่ที่ใดในปัจจุบัน” กับ “เราต้องการไปอยู่ที่ใดในอนาคต” ภายใต้งบเงื่อนไขข้อจำกัดเฉพาะของแต่ละบุคคลการจัดทำแผนให้แต่ละบุคคลไม่ใช่เรื่องง่ายแต่สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้เพราะต้องการกลุ่มความรู้และทักษะพิเศษต่างๆ (A whole set of special skills and technical knowledge) เช่นการลงทุนในหลักทรัพย์หน่วยลงทุนประกันชีวิตอสังหาริมทรัพย์การจัดการมรดกและการวางแผนภาษี เป็นต้น

ทิฆัมพร โคตรทัศน์ (2553 : 21) ให้ความหมายของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ว่าการวางแผนทางการเงิน (Financial Planning Efficiency) หมายถึงการจัดเตรียมข้อมูลต่างๆทางด้านการเงินเป็นการล่วงหน้าเพื่อเป็นแนวทางหรือกำหนดทิศทางในการดำเนินงานของธุรกิจในอนาคต

Hallman and Rosenbloom (2000) ให้ความหมายของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า “เป็นกระบวนการประเมินสรรค์สร้าง และนำแผนทางการเงินของแต่ละบุคคลไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายทางการเงินที่แต่ละบุคคลต้องการ ให้บรรลุภายใต้งบเงื่อนไขเฉพาะของแต่ละบุคคล”

Altfest (2007) ให้ความหมายของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นกระบวนการในการจัดการกับเงินของบุคคลเพื่อให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ

กล่าวโดยสรุป การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) หมายถึง กระบวนการกำหนดแนวทางการใช้เงินอย่างมีทิศทางให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินเหมาะสมกับรายได้ที่ได้รับและเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงินในอนาคต

แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

“การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน” คุณภาพชีวิตหมายถึง ความพึงพอใจ ความเป็นอยู่ที่ดี มีสุขภาพกายดี มีสุขภาพจิตดี มีอาหารการกินดีมีสิ่งของหรือเงินใช้ตามความจำเป็น อยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความสุขหากเรามองประกอบที่กล่าวมานั้นครบถ้วน นั่นก็แสดงว่าเรานั้นมีคุณภาพชีวิตที่ดี แต่คุณภาพชีวิตที่ดีนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียว ต้องมองทุกอย่างเป็นเรื่องรวม ทุกด้านล้วนมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันและอาจส่งผลต่อกันได้หากชีวิตในแต่ละด้านไม่เกิดความสมดุล ดังนั้นเราจึงควรเลือกดำเนินชีวิตแบบพอดี พอเพียง ตั้งอยู่บนทางสายกลาง ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้ก็ตรงกับกรดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (กันตยา มานะกุล, 2555, น. 1)

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงชีวิต และปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับตั้งแต่ครอบครัว ชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการดำรงชีวิตประจำวัน การพัฒนาและบริหารประเทศ ให้ดำเนินไปในทางสายกลาง เน้นการพัฒนาพื้นฐานทางจิตใจ มีหลักในการดำเนินชีวิต มีภูมิคุ้มกันในการดำเนินชีวิตที่ดีที่สำคัญคือ เน้นการพึ่งพาตนเอง การร่วมมือกันในชุมชนและสังคมต่อไป โดยตั้งอยู่บนหลัก 3 ประการ คือ

1. ความพอเพียง หมายถึง การบริโภคและการผลิตอยู่บนพื้นฐานของความพอประมาณและมีเหตุผล ไม่ขัดสน แต่ไม่ฟุ้งเฟ้อ
2. ความสมดุล หมายถึง การพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม คือ การมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมีโครงสร้างการผลิตที่สมดุลมีการผลิตหลากหลายและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด
3. ความยั่งยืน หมายถึง ความพอเพียงอย่างต่อเนื่องในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถป้องกันและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วหรือวิกฤติได้

โดยสามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ดังนี้

1. การดำเนินชีวิตต้องตั้งอยู่บนความพอประมาณ ได้แก่ เรียบง่าย ประหยัด การทำอะไรที่พอเหมาะพอควร สมดุลกับอัตรา ศักยภาพของตนและสภาวะแวดล้อม
2. การดำเนินชีวิตตั้งอยู่บนความมีเหตุผล คือ การคิด พัง ปฏิบัติ การทำงานต้องใช้หลักความรู้ในการทำงาน วางแผนงาน ต้องระมัดระวัง ต้องใช้หลักวิชาการ ช่วยสนับสนุนและอย่าใช้ความรู้สึกและอารมณ์ในการทำงาน

3. การทำงานแต่ละอย่าง ต้องมีแผนกลยุทธ์เพื่อทำให้งานที่ทำนั้นเกิดประโยชน์สูงสุด ต้องมองภาพรวม ทุกคนมีส่วนร่วม มีการประสานงาน และการบูรณาการ ปรับวิธีการทำงานให้เหมาะสมหากเราสามารถปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้ ก็จะทำให้ชีวิตเกิดความสมดุล นำมาซึ่งความเป็นอยู่ที่ดี มีความสุขและส่งผลต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นไป

เมื่อคุณภาพชีวิตของบุคคล เกิดจากการที่บุคคลได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการทั้งร่างกายและจิตใจเพื่อการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขกายและสุขภาพจิตดีมีความพึงพอใจสิ่งที่มีผลต่อการตอบสนองความต้องการของมนุษย์คือ ทรัพยากร ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงคือการพัฒนาทรัพยากรคน วิธีการจัดการทรัพยากร และเป้าหมายการใช้ทรัพยากร ดังนั้นหลักเศรษฐกิจพอเพียง จึงเป็นแนวทางให้เกิดการตอบสนองต่อสิ่งที่ชีวิตบุคคลต้องการ และความพอเพียงของทรัพยากร ทำให้เกิดความพึงพอใจซึ่งนำมาซึ่งความมีคุณภาพชีวิต

จากหลักการดังกล่าวข้างต้น สามารถกำหนดเพื่อพัฒนาเป็นทฤษฎีคุณภาพชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ดังนี้คือ“ทฤษฎีคุณภาพชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”คือกระบวนการพัฒนาคนให้มีความพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกัน เพื่อให้สามารถจัดการทรัพยากรในการดำรงชีวิตได้ ตามลำดับการพึ่งพาตนเอง พึ่งพากันในชุมชน และพึ่งพาเครือข่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่วิถีและเป้าหมายของความพอประมาณ ความสมดุล และความยั่งยืนของการใช้ทรัพยากรที่พอเพียงแก่การดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขกาย สุขภาพจิตดี และมีความพึงพอใจในชีวิต

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การออกแบบการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดกระทำ หรือควบคุมตัวแปรใดๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม แบบวิจัยตัดขวาง (Cross Sectional Studies) คือเป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือประชาชนชุมชนตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร จำนวน 7,236 คน โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น จำนวน 379 คน

3. เครื่องมือใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามนั้นเป็นเครื่องมือหลักที่นำมาเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทางผู้วิจัยก็ได้มีการศึกษาหาความรู้ ค้นคว้าทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีต่างๆ เอกสารทางวิชาการ รวมไปถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้มานั้นไปกำหนดกรอบแนวความคิดของงานวิจัยที่ผู้วิจัยศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นตัวแปรที่เกี่ยวข้อง โดยตัวแปรที่ได้มานั้นจะช่วยพัฒนาการสร้างแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้โดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-Ended Response Question)

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินมีลักษณะคำถาม โดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-Ended Response Question)

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย กรุงเทพมหานครมีลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert's Scale มี 5 ระดับ ใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert's scale

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้มีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้มีการนำแบบสอบถามมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรการวางแผนทางการเงิน แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
2. นิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรตาม ทำขึ้นเพื่อทำให้ความหมายของตัวแปรต่างๆ
3. นำนิยามศัพท์เฉพาะที่ได้มาสร้างเป็นข้อคำถามที่มีความครอบคลุม และสัมพันธ์กับนิยามศัพท์ของตัวแปรทั้งหมด
4. จัดทำร่างแบบสอบถาม
5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าแบบสอบถามมีการใช้ภาษาและลักษณะของข้อความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่จะดำเนินการวิจัย

5. การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความน่าเชื่อถือ ก่อนนำแบบสอบถามไปดำเนินการวิจัยใช้งานจริง โดยนำร่างแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบคำถาม การใช้ภาษาในแบบสอบถาม เพื่อความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา โดยใช้วิธีการวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตามตารางตรวจสอบคุณภาพครอบคลุมด้านเนื้อหาการวิจัย รวมไปถึงใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยจะนำคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ก่อนนำไปใช้งานจริง
2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของ

แบบสอบถาม (Reliability) ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้ค่าแอลฟา ตามแบบวิธีของครอนบาค (Cronbach's) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.953

3. เมื่อผู้วิจัยนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข โดยขอคำปรึกษาและผ่านความคิดเห็นและความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง จนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ จึงนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างตามที่ได้กำหนดไว้ในงานวิจัย

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างประชาชนชุมชนตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องจากแหล่งต่าง ๆ เช่น วารสาร รายงานการวิจัย แหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้การคำนวณค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนมีดังนี้

1.1 ร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics)

2.1 สถิติที่ใช้คือการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 ตัว (Independent Sample t-test) และจะใช้สถิติการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 ตัว ด้วยการใช้การวิเคราะห์ด้วย ANOVA สำหรับการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 ตัวขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 379 คนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9 มีสถานภาพสมรส จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 73.1 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 และมีรายได้ที่ 20,001 -30,000 บาท จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยวางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆ เช่น ธนาคาร หรือบริษัทประกัน จำนวน 183 คน มีวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อการเกษียณอายุเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อน

และหลังเกษียณ จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 มีกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี) จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 มีรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อการเกษียณอายุเป็นเน้นที่การสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน จำนวน 206 คิดเป็นร้อยละ 54.4 และส่วนใหญ่มีเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3

3. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย

กรุงเทพมหานคร

คุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 3.79 รองลงมา คือ ด้านความมีเหตุผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ด้านความมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ด้านมีคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และด้านมีความรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ตามลำดับ

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศ และอายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการวางแผนการเงินที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลและบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร

อภิปรายผล

จากการศึกษาการวางแผนทางการเงินที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร สามารถนำมาอภิปรายตามผลเชิงพรรณนาได้ดังต่อไปนี้

คุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา ราชแก้ว (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของพนักงานขับรถโดยสารประจำทาง จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศ และอายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานครซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

จิรายุ พ่วงศรี (2557) ได้ศึกษาการประยุกต์ใช้แนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของคนในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศและอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้แนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวมีความรู้ และมีคุณธรรม

ปัจจัยการวางแผนการเงินที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานครพบว่า ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลและบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนตลาดน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานครซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนันนริตรา คอนบรรเทา (2557) การวางแผนทางการเงินเพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนตำบลโกสัมพีนคร อำเภอกอสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนทางการเงินและระยะเวลา ที่ต่างกันส่งผลคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนตำบล โกสัมพีนคร อำเภอกอสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชรที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลของการศึกษาพบว่าคุณภาพชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากดังนั้นควรมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตลอดจนองค์ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงผ่านสื่อต่างๆ ไปยังประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงเพื่อนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

2. จากผลการศึกษาพบว่าคุณภาพชีวิตของประชาชนที่มีพื้นฐานอายุต่างกันจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำให้คนเหล่านั้นมีความเข้าใจความมุ่งมั่นและมีทัศนคติที่ดีตลอดจนมองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ได้รับความร่วมมือจากประชาชนในชุมชนอย่างเต็มที่

3. จากผลของการศึกษาสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนการเงินและส่งเสริมการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันของประชาชนรวมถึงสามารถปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างแก่ประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่ได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกและละเอียดครอบคลุมมากขึ้น และนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการปรับเปลี่ยนความสามารถในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความสุขและความมั่นคงมั่งคั่งให้กับชีวิตและครอบครัว

2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะประชาชนชุมชนตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร เท่านั้น ดังนั้น ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่อื่นที่มีลักษณะคล้ายเคียงกันเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการเปรียบเทียบและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กชกร ชำนาญกิตติชัย, และคณะ. (2554). การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์. (2553). พฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, กรุงเทพฯ.
- จิรพงศ์ สุขเกษม. (2554). แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิรัชยา เจียวัก, สันติชัย แยมใหม่ และพัทธธิดา จินตานนท์. (2556). คุณภาพชีวิตของของประชาชนเทศบาลเมืองคองหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 26 มิถุนายน 2558 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา. (2551). "คำปรารภ" ใน คำพ่อสอน ประมวลพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: มูลนิธิพระดาบส. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2558, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki>.
- ชัยนันท์ธรณ์ ขาวงาม. (2558). การนำนโยบายด้านการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ ของเทศบาลตำบลป่าตันนาครี อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง. การประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ครั้งที่ 5: 2558 “การพัฒนางานวิจัย รากฐานสำคัญของไทย ก้าวไกลสู่เวทีสากล”. กรุงเทพฯ : ระบบบริหารจัดการงานวิจัยแห่งชาติ (NRMS).
- ณิชภา กุณวงศ์. (2556). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง. ลำปาง: วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง.
- ดวงตา สราญรัมย์. (2556). การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงชุมชนบึงบัว ตำบลลา ผักกูด อำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี. วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2560, จาก <http://inno.vru.ac.th/doc/>.
- พัฒน์ ทองพึ้ง. (2555). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ: กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- พิชามญช์ ศรีสุวรรณ และคณะ. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารการเงินกับพฤติกรรมกรรมการวางแผนทางการเงิน ส่วนบุคคล ของลูกค้ำธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. ในรายงานการประชุมวิชาการและนำเสนอผลการวิจัย ระดับชาติและนานาชาติ กลุ่มระดับชาติ ด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 6 (หน้า 341-352). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น.
- พิจิตรา ก้องกิตติงาม. (2558). การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบัณฑิตจบใหม่ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญวิภา เสรีรักษ์. (2559). ปัจจัยการวางแผนการเงินก่อนการเกษียณของครูโรงเรียนอนุบาลนนทบุรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.
- มรกต ฉายทองคำ. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- อรรวรรณ น้อยวัฒน์. (2555). สุขภาพกับคุณภาพชีวิต. นนทบุรี: คณะวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.